

“பணத் தாள்கள், சில மனிதர்களையே மாற்றி விடுகின்றன, என்னையல்ல” இப்படி நினைப்பவன் இராசாத்தி. அவனை, பிறர், பொக்கற்றிலிருந்து எடுப்பது குற்றம் போல, நிலத்திலிருந்தும் எடுக்கிறதும் குற்றம் தானே?...என்ற சிந்தனை கலதைத் துக்கொண்டே இருக்கிறது.

வீதியில் கிடக்கிற போது, வறும்மனடே கிடக்கிறதே என்று அதனை கடந்தும் போகவும் முடிகிறதா, முடியிறதில்லையே?.. கனம் கோர்ட்டார் அவர்களே, இலங்கைப் பயங்கரவாதச் சட்டத்தில் எவ்வளவு வலியுறுத்தும் குற்றங்கள்? அஸ்கிரியப் பீட தரேர்களிடம் கேட்டு, கேட்டுச் சீராத சந்தகேசுகளையே...எல்லாம் எங்கே தீர்த்துக் கொள்வது.? என்ற அவசரத்தில், கழுவதும் வாங்கி, அட, கழுவதிலேயும் ஒரு நோ!

இலங்கை அரசு அதிபர்கள், சொந்த மடல்களை கழற்றி, இரவலைப் பொறுத்தி...நீண்ட நாள்களாகி விட்டன. அந்த மடலையே துரப்பி பிடித்து, துரப்பி பிடித்து, இனப்படுகொலை வரம்பு படத்தலை பிரதி எடுத்து, கட்டளைகளை பிறப்பிக்கத் தொடங்கி, புத்தரிசுத்ததைத் தொடரத்தும் கனகாலமாகி விட்டன.

"எந்தக் காலத்திறலும் பயங்கரவாதச் சட்டங்களையும், அவசரகாலச் சட்டங்களையும்...அகற்றி விடாதீர்கள். அவை தான்...அத்திவாரங்களே!" அசிரீரிகள் அவர்களுக்கும் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. காலடியில் கிடக்கும் அற்பங்களிற்கு விளங்குகிறதோ, இல்லையோ, "அந்தக் கொள்கைகளில் கால வதைத் தவர்களிற்கெல்லாம் அதுமீற முடியாத கடாய விதி!". இலங்கை அதிபர்கள், "என்னால் இவர்களை மீறி எதையும் செய்வ முடியிறதில்லையே" என்று கதறுகிறார்கள்.

உண்மையான அதிபர்கள் தரேர்கள் தான் என எல்லாருக்கும் புரிகின்றது. 'ஜனநாயகம்' என்பது இந்தத் 'தாச்சியில்' வதைத்து சமகைகிற சிறிலங்காப் புரியாணி என்பதும் ஏற்கனவே புரிந்தது தான். நல்லக் கொள்கைகளைப் போல, அல்லாதக் கொள்கைகளும் நடபோடுவதற்கும் சில அத்திவாரங்கள் கிடக்கின்றன. ஆனால் இங்கே அவகைக்கு மட்டும் ஏராளமான பச்சைக் கொடிகள் பறக்கின்றன.

ஓர் காலத்தில் ,ஜரேமன் சுவர்கள் போல வடக்கு,கிழக்கு மாகாணங்களின் எல்லைகளிலும் எதிர் காலத்தில் எழ இருக்கிற, தற்போதைய அமெரிக்க அதிபர் ட்ரம்ப் பின் சுவர் போன்ற ஏதோ ஒன்று தெரிகின்றது . 'ட்ரம்ப்' போன்ற ஆட்கள் , அதிவிரைவில் அசைக்க முடியாதளவுக்குப் பலமாகப் . போடும்வர்கள் . நிலத்தை பிடிக்கிறவர்கள் மத்தியில் எல்லைகள் போடப்படுவது ... என்ற நியாயம் .. ஜனநாயகத்தைக் குழி தோண்டி புதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

“எவ்வுமே அடூத்தவன் நிலத்திற்கு எவ்வுமே ஆசைப்படக் கூடாது” ஆனால் , உலகில் பறித்தெடுத்து விட்டு , அந்த நிலத்தில் அல்லவா சுவரும் எழுப்பப் பட்டாகக் கொண்டிருக்கின்றது .

சிறிலங்காக்காரர்களுக்கு, இஸ்ரவேல்காரர்களிற்கு எல்லாம் குளிரி விட்டுப் போய் விட்டன. பல தலைவர்கள் அல்லவா அவர்களிற்குப் பின்னால் நிற்கின்றார்கள் .

உலகில் “பாலஸ்தீனார்களின் பிரச்சனைகள் மறந்து விட்டன. ஈழத் தமிழினதுக்கும் அதே கதி தான்.” இனி, அனாதை து நிலங்களும் , எல்லாமே நமக்குத் தான் “சிங்கள இனவாதிகளின் உதடுகளில் ஒரு நம்பியாரின் வில்லன் சிரிப்பு . அவர்களும் உள்ளி அசரீ ரிகள் பயங்கரமானவை.

புத்தர் மாயா விமானத்தில் இலங்கைக்கு இரகசியமாகப் வந்து, "மண் ,பெண் ,பொன் ...ஆசைகளைக் கட்டுப்பாட்டாகக் குள் வைத்திரு" என்று தண்டனைத் தண்ணீர் வற்ற கத்திப் பார்த்தார் . தரேர்கள் அவரின் வருகையை லாவகமாக ...மறத்து விட்டு "தம்மம் ,சரணம் , கச்சாமி.." என்று திரிந்தார்கள் . இப்பவும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் . நம்மவரின் ஆட்டம் எல்லாமே நம் உயிர் , சூட்டுப் போகும் மட்டும் தானே !

ஈழத் தமிழர்களால் இனச்சார்ப்புகளை விலத்திக் கொண்டு ஓடிப் போய் விட முடிகிறதா , ஒரு பிரச்சனையாய் வந்து தலைக்காட்டுற போது ஓடி போகத் தான் முடியுமா, என்ன?

பிரச்சனைகள் , காகிதக் கத்திகளாக இருந்து விட்டால் ...பிரச்சனை இல்லா. நாமும் , நீ யும் , எல்லாமே சரே ந்து தீ ர்த்து விடலாம் . கபரான கத்திகளாக நின்று, அதன் மொழியில் பசிக் கொண்டிருக்கிற போது, ஆரம்பீ னியமக்களின் வலியையும் ,வதேனயையும் காண்கிறோம் . குத்திக் கிழிக்கிற அதனால் காயப்பட்டோ இரத்தம் சிந்திக் கொண்டு நாமும் பசிக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது . இன்று, இனப்படுகொலைகளை பசிக் கொண்டிருக்கிற நாடுகள் அனாதை துமே , அவை நிகழ்வதற்கான ஆயுதங்களை விற்றுப் பிழைத்தபி நாடுகள் தாமே, அவற்றின் பசேசில் ஏதோ அரசியலும் கிடப்பதாகவெப் பட்டாக் கொண்டிருக்கின்றன . எங்கையிருந்து தான் இவர்களிற்கு கொலையைத் தொழிலுக்கான உருக்குகள் ஏற்றப்படுகின்றனவோ?

இந்தச் சிந்தனைகள் அப்பப்ப ராசாத்தியையும் சொந்த நாட்டாக்கு துரத்திக் கொண்டே இருக்கின்றன . இந்த நாட்டில் , ஒரு வீ ம்புக்காக, நிலத்தில் கிடக்கிற பணத்தாளகை கண்டால் , எடுத்து ஒரு டபிள் , டபிள் கோப்பியும் , ஒரு சிகரட்டையும் வாங்கி பற்ற வைத்தால் என்ன?" என்று அவனுக்குத் தோன்றுவதுண்டு . அப்பிசியெவது தவறு என்பதை உணர்ந்து இருக்கிறான் . அற வழியை விலத்திப் போனால் , அதன் சக்தி பெரியது என்பது அவன் கற்று வரும் பாடம் . ஒரு சக்தி , என்ன என்றிருப்பவர்களை.... மெல்ல, மெல்ல புரிதலைக் காட்டி, பழி தீ ர்ப்பதையும் அனுபவத்தால் காண்கிறான் .

இப்படி ,அறியப்படாத ...சக்திகள் பொருட்களையும் சூற்றிக் கொண்டே கிடக்கின்றன என்றது ஆச்சரியமில்லையா? இவற்றை ஆதர்ச சக்திகள் என ஒரு பச்சிற்கு நாம வதைத்துக் கொள்வோம் .

அரசியலுக்கும் அறத்திற்கும் ஒத்து வராதது போல , இயற்கை அழிவுகளும் அதிகரித்துக் கொண்டு போவதற்கு இந்த மாதிரியான ஆதர்ச சக்திகளை நம்பாததால் தான் போலவும் இருக்கின்றது.

வர வர ராசாத்திக்கு தன்னை ஒரு சாமியார் போக்கு வந்து கவிந்து கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இலங்கைக்கு வந்த புத்தரக்கு இருந்த மாதிரி தனக்கும் சக்திகள் வந்து விடும்போ? தானும் இந்து சமூத்திரத்தில் பறந்து திரிவனோ? ...ஒரு தீ வில் , ஹாய்யாய் போய் இறங்கி," அங்குள்ள மனிதர்களையும் , மண்ணையும் இரட்சிக்க வந்திருக்கிறேன் "என்று பச்சி ஒரு மகான் வழிபாட்டை தொடங்கி விடுவனோ? வழிபட்டால் தான் என்ன? வழிபடா விட்டால் என்ன.. இதற்காகவே இருக்கவே இருக்கிறதே,சிறிலங்காப் படகைகள் .."மாக் கள்காளே இவர்களையும் வழிபட வதைத்து விடும் கள் "என்று அவர்களிற்கு பொறக் கட்டளை இட்டு விடுவனோ?... என்று பயப்படுகிறான் . என்ன செய்வது, இராசாத்தி உட்பட்டு இலங்கையிலுள்ள அத்தனை மனிதர்களையும் அங்கொடக்கமல்லவா பரிசோதனைக்கு அனுப்ப வேண்டி இருக்கிறது.

"இந்த சாமியார் உத்தியோகமே வேண்டாமய்யா "தலையை உதறிக் கொண்டான் .

புத்தரையும் கர்மம் துரத்தியதால் தான் கச்சீ வில் இறங்காமல் , நடுநடு வீ வு போன்ற குடியிருப்புத்தீ வுகளில் இறங்காமல் மயின்று முறையும் போய் சிவனொளி(புத்தர் ஒளி) பாதமலையில் போய் , ஒரு அசுரன் போல, அட அரக்கர் காலத்தில் போய் இருக்கிறார் , இம்மாம் பெரிய பாதச் சுவட்டைப் பதித்து, ஒரு பாதச் சுவடு என்றால் ஒரு யோக முனியாக ஒற்றைக் காலில் நடந்து, இரண்டு சுவடுகள் இருந்தால் , பரவாயில்லை புத்தரக்கு காலிலே பிரச்சனை இல்லை.

விதி, ஆதர்சச் சக்திச் சூழல்களில் அகப்பட்டது, திரும்பத் திரும்பக் காலசை சூற்றுற பாம்பாக கிடந்து, சிப்பிலி ஆட்டுகிறதே, கொத்தி விடுகிற அபாயமும் நிறைய இரூக்கிறது கண்ணா .

இந்த முறையும் வித்தியாசமாக அவனுக்கு நிகழவில்லை தான் . தண்ணீர் ப் போத்தல்களையும் வாங்கி பின் பெட்டியில் போட்டிருக்கிறான் . எடுத்து தாகம் தீ ரக் கிறான் தான் .ஆனால் , கோப்பிப் பிரியத்தை விட முடிகிறதா? சட்டான சூக்குக் கோப்பி அடித்தால் என்ன? கோப்பித் தாகம் எடுத்தது. "மதம் ஒரு அபின் "என்று காரல் மாரக்ஸ் கூறிப்பிடுகிறார் . மதம் மட்டுமில்லை கோப்பியும் கட்டத் தான் வந்த புதிசில் ,கூளிர் நாடாணாபடியால் யுஸ் சிலயேம் நாட்டமிருக்கவில்லை. தண்ணீர் மும் அப்பி விரும்பிக் குடிப்பதில்லை. சதா, கோப்பி, தனீர் தான் . மலெல், மலெல் வயிற்றில் ,கூடலிலே சிறு துளை விழுவது போல ஒரு உணர்வு பிறந்தது. வயித்தியரிடம் காட்ட ,பரிசோதனைகளைச் செய்து விட்டு "ஒரு பிரச்சனையும் இல்லை, ஆரோகியமானச் சாப்பாடுகளைச் சாப்பிடு" என்றார் . அவர் கட்ட போது கோப்பி, தனீர் ர் குடிக் கிறது ஒரு பொருட்டாய் படாததால் அவன் சொல்லாமலே விட்டு விட்டான் . அவன் தவறு தான் .

கன காலத்திற்குப் .பிறகே, ஒருமுறை இரத்த தானம் செய்த போது "கோப்பி குடியாதே, யுஸ்

கூபி"என்று ஒரு ஈழப் பணை ஆலோசனையைக் கஹினாளர் .

."ஏன்?"என்று அவன் கேட்டான் .அவள் சொன்ன போதே, 'அது கூடலில் உள்ள உள்ள நீ ரமை மட்டுமில்லை ,இரத்தத்தில் உள்ள நீ ரயையும் உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தது'என்றது திரிந்தது.

இரத்த தானத்திற்குப் பிறகு தண்ணீ ரயையும் கூபிக்கத் தொடங்க ஒழுங்காகி விட்டான் ,

ஆனால் , அவன் நண்பன் நட்சேனும் , அவனைப் போலவே கோப்பி நிறையைக் கூபித்து வயித்திலே வலி என்று ஒரு வதைத்தியரிடம் கொண்டுவந்து போய்க் காட்ட ,அவர் வயிற்றிலே சத்திரச் சிகிச்சையைச் செய்து பார்த்து விட்டிருக்கிறார் .அவனை அச்சிகிச்சை இப்பவரை பாதித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

வறும் தண்ணீ ர்ப் பிரச்சனை.இங்குள்ள ஒரு வதைத்தியருக்கும் ஆசியரைப் பற்றி எதுவும் திரிவதில்லை . கீழை மருத்துவம் பார்த்தும் பழக்கமில்லை.அதனால் நிறையை தவறிகள் விட்டிருக்கிறார்கள் . இங்குள்ள காப்புறுதிகள் அவற்றை வளியில் திரிய விடாமல் மறத்தும் விடுகின்றன.

ஹீ லங்காகள் அரசு, தமிழர்கள் சாவதை கணக்கில் எடுக்கின்றனவா, என்னஹி , அதே போல இவர்களும் ஆசியர்களைக் கணக்கில் எடுப்பதில்லை போல இருக்கிறது. காலனிக் காலத்திலிருந்து வார ஒரு பழக்கமாகவும் இருக்கலாம் .

உடல் , இயற்கையிலேயே வலியானது, ஆரோக்கியமானது.அதை வடிக் கொடுத்திப் பாழாக்கி விட்டால் ..,பிறகு மருத்து,மாதிரிகைக்கு அபிமயாவதை விட வேறே வழி இல்லை.

இயற்கையும் கஹிட அப்படித்தான் ..அரைகாறகைளால் சதா பாழாக்கி விடப் படுகின்றது.

இப்பவலெல்லாம் , சிறுஹீரந்தில் , ஊபருக்கூப் பிறகு சிறிய கணினித் தட்டில் இரண்டாம் , மஹினறாம் ஆளாக நின்றாலும் பயணக் கட்டளை வருவதற்கு நரேம் எடுக்கின்றது. சில பகுகளில் மூதலாம் ஆளாக நின்றாலும் கஹிடஹி மூற்பது நிமிசம் வரையில் நின்றும் பார்ப்பான் .வராவிட்டால் அகன்றும் விடுகிறான் .

சில பகுகளில் , இப்பவும் , விதிவிலக்காகஹி பழைய வாபிக்கையாளர்கள் சிலர் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் . அதிலே , சற்று கஹிட நரேம் நிற்கலாம் .அவன் தற்போது சன் .ஐரோஹி பகுகளில் இரண்டாம் ஆளாக நிற்கிறான் .கோப்பியை வயிற்றுக்கு நல்கா விட்டாலும் கஹிடஹி உடலினுள் உள்ள நீ ரின்கட்டாயம் அகற்றியே வேண்டும் . "கோப்பி,கோப்பி "என்று சதா வயிறு அபித்துக் கொண்டிருந்தது. கோப்பியும் ஒரு போதையே நீ ர்தான் .

தலையை வேறே வலித்தது."ஒரு கோப்பி கூபித்தால் தான் எல்லாமே சரியாகும் " . சிறுஹீரந்தை, கிட்டவாள்ளஹி எரிபொருள் நிலையைத் திலுள்ளரிம் கொற்றனுக்கு உடனடியாகஹி விட்டான் .

அந்த நிலையை எப்பவாமே நிரிசலான . பகுகி தான் நிற்கிறான் ,.நிறுத்துவதற்கு இடத்திலில்லாதது ஆளக்காள் கிடத்தைஹி இடத்தில் எல்லாம் நிறுத்தி விட்டிருந்தார்கள் .அவனும் ஒன்றிலே சரெுகினான் .இப்படியும் போய் ' கோப்பி வேண்ட வேணுமா?' என்ற

சலிப்புமம் எட்டிப்பார்த்தது.

வீதி வழியே இருக்கிற கோப்பிக் கடகைகள் என்றால் நகரக் காவலர் துறையினர் அடிகளும். இதய நகரத்தில்,.... வாகனங்கள் நிறுத்துவதற்கான இட வசதிகள் எல்லாம் செய்திருக்க மாட்டார்கள். "கிராமங்கள் எல்லாம் நகரங்களாக...மாற்ற வேண்டும்" என்ற காரணங்களை அவன் ஈழப் புற்றுக்களில் கேட்டிருக்கிறான். நகரங்களைப் பற்றிய அறியாமையால் தான் அவை எழுந்திருக்கின்றன என உணர்கிறான். இக்காரணங்களை அக்காரணங்கள் பச்சைகள்! "சாதி"என்பது கட்ட 'சாதிக் கிறது' என்ற எளிமையான பொருளையே கொண்டிருக்கிறது. நகரத்திலிருப்பவர்கள் கிராமங்களிற்குச் சென்று...எல்லா அர்த்தங்களையும் கழிப்பிட்டு விட்டிருக்கிறார்கள் என்றே படுகின்றன. மனித யந்திரங்கள் ஆட்டி வகைகப்போற்ற நகரங்கள், ஏற்கனவே துறையினர் விட்டன...தாம் சிறந்தனவாம் "இராசாதிக்க குடியினர் கிடந்து சிறந்ததை ஓடிக் கொண்டிருப்பதாகவும் சிலசமயம் தோன்றுகிறது.

நிரலையில் ஒரு சாதனையாளனாக நின்று கோப்பியையும் வாங்கி விட்டான் நீரையும் கழித்து விட்டு வளைய வந்த போது குளிரக் காற்று இதமாக வீசியது. ஒரு மயற்சியில் ஈடுபட்டு வறண்டு பறுகிற போது ஏற்படும் மகிழ்ச்சியே ஒரு தனி கலவை தான், போங்கள்! மலேபார்த்தவன் நிலத்தையும் கீழே பார்த்தான். ஒரு பின்புறத்துண்டைப் போல பத்து ரூபாத் தான், நிலத்தோடு... ஓட்டிக் கிடந்தது. எல்லோருக்கும் அவரவர் அவசரம். யாரும் நிலத்தைப் பார்க்கவில்லை. பார்க்கவும் பொறுமையை இருக்கவில்லை. அது கனநரமாய் இருந்திருக்கிறது. பிறகென்ன எடுத்துக் கொண்டான்.

சிறந்திரத்தில், ஏறி செலுத்த, வாகனங்கள் இடித்துக் கொண்டு நகர்வது போல நகர், அவன் கண்ணித் திரையில் இப்பவும் இரண்டாவது ஆள் தான். பயணக் கட்டளை வருவதற்குள்ளே, தமிழ் மும் கிடத்தை விடீந்து விடும். அப்பதான் ஒரு பட்டையும், பெரியனும் நிற்க, பணை, பனி உட்ப்பில் உள்ள பக்களில் ஏதோ தடிபிக் கொண்டிருந்தான். அவன் உள்ளே, வளைய வந்த போது...வந்ததாய்த் திரிந்திருக்கவில்லை. இப்பதான் வந்திருக்கிறார்கள். சாத்தியமில்லை! ஒருவளையை அவளையையாக இருக்காமோ? சிறந்திரத்தை மெதுவாக் கினான். பின்னாக் வந்தவன் "பிம், பிம்" என... சத்தம் அடித்தான். வாகனத்தை நிறுத்த முடியாது. வளையறையே ஆக வேண்டும்.

பெரியன் நண்பன் தானே, ஒரு மனிதத்தன்ம ஒரு கோப்பியை வாங்கித் தர அவனிடமிருந்து வளைய வராதா? வரத் தானே வேண்டும். என்னவும் நடக்கட்டும்.

"இக்கட்டங்கள்" நரோ விட்டால் மனிதரும் இனச்சார்பானவராக வக்கிரமும் தட்டிப் போய் விடுகிறார்கள்.

சிறந்திரத்தை நிறுத்தினான், "சே! நானும் எவ்வளவு மோசமானவனாய் இருக்கிறேன்" அது... நிறகாது, நகர்ந்தான். மனம் ஒரு காரங்கிலலை, அது குறளி.

இனி இதனை என்ன செய்வதாம்? பணத்தனை கடனாய் எடுத்து பாவித்து விட்டு நாளைய ஒரு வீட்டிற்குக் கொடுத்து விடலாம். உடனே ஒரு வாக் குறுதி., ஒரு சமாளிப்பு.

நாளைய வாக் குறுதி நாளைய மாறியும் விடலாம். எதையும் இன்றே செய், அதையும் நன்றே செய்! புத்திமதிகளும் குறையில்லை.

கை, தாளடை இடும்பிலவே இருக்கிற பணப் பையில் தானாகவே வதைத்து விட்டிருந்தது.

'பயணக் கட்டளை' வருவதாக... இல்லலை !

சிறற்றர்ந்தை அடுத்த பகுகுதிற்கு, பாத்தஸ்ட் பக்கமாக... நகர்த்தினான்.

புளோருக்கு மலே, பாத்தஸ்ட் வீ தியில் ஏறுகிற போது, ஏறும்பு ஊற்ற மாதிரி வாகனங்கள் நகர, நகர, இது வளேகை காகாது என்று ஓரம் கட்டினான். அவனுக்கு முன்னால் ஓடி வந்த சீனப் பணை ஓரத்தி நிறுத்தி இருந்த அவன் ரு சிறற்றர்ந்தை விட்டு

பின்னால் வந்த இதே ரக சிறற்றர்ந்தை மறித்து ஏறினான். கொழும்பு.

."ஆகா, பணத் தாளில் அந்த சக்தி விளையாட ஆரம்பித்து விட்டது". இடும்பிலிருக்கிற பையிலிருந்து ஒரு பத்து ரூபா தாளடை எடுத்து பனோ வகைக்கிற கோப்பிக் கப்பிலே வதைத்து விட்டான்.

ஒரு மண்ணும் வணைடாம். போற போது ... இதை முதல் வலையைய அகற்றியாகி வணைடும். தீர்மானத்திற்குப் பிறகு, எவ்வளவு நிம்மதியாய் மச்சு வருகிறது. அடுத்தவன் பொருள்க்கு ஆசை படவகே கட்டாது தான்.

கொண்டு வந்திருந்த உதயன் பத்திரிகையை எடுத்து வாசிக்கத் தொடங்கினான். அப்படியே உள்ளே இழுத்து விடும் முதலே "டங்" என்று திரையில் பயணக் கட்டளை பளிச்சிட்டது. ஒரு விரலால் தட்டி ஏற்பதாக அறிவித்தான்.

விமான நிலையத்திற்குப் போறது என விபரத்தையும் தந்திருந்தது. பாத்தஸ்ட், லகேசோரில் இருக்கிற நகர விமான நிலையமாகத் தான் இருக்கும். பத்து, பன்னிரண்டு ரூபா வரம். சலுத்திச் சினென்று பயணியை ஏற்றினான்.

"எவ்வளவு நரேத்தில் போவாய்?" என்று பயணி கேட்டார். "நகர விமான நிலையத்திற்கு தானே?" என்று கேட்டான்.

."இல்லலை, சர்வதேச.. நிலையம்" என்றார்.

ஆகா, இது அறுபது, அறுபத்தஞ்சு.. ரூபா. வரப் போகிறது.

"மத்தியானம் என்பதால் எப்படியும், அரை மணி நரேத்திற்கு முதலையே போய் விடலாம்." என்றான்.

"கூட்! ஜி.பி.எஸும் அப்படித்தான் சொல்கிறது" என்று சலெப்பேசியைப் பார்த்து கறிச் சிரித்தார்.

சிறற்றர்ந்து பறந்தது. அலன் விசுவை வீ தியை எடுக்கிறதில் சிறிது நரேம் எடுக்கிறது. வழக்கமான நரேத்தை விடக் குறைவான தான். அவன் எதிர்பார்த்த மாதிரி பத்து நிமிசத்திற்குள்ளே அலன் வீ தியில் ஏறி இருந்தான். பிறகு பதினாறு நிமிசம் போதும். ஆனால், 401 விசுவை வீ தியிலே சகேரிப்புப் பிரிவிலே விடக் கட்டாது, விசுவைப் பிரிவிலே விட வணைடும். இவ்வளவு ஓடாறான் ... இது, திரியாதா ?

ஊபர் ஓட்டி, அந்த தடுக்கைக் கும் அரவைசியில் ஓடாறான். சிறற்றர்ந்துகாரர்கள் பலர் தான் தற்போது ஊபர் ஓடுகிறார்கள். இவன் ஊபர் ஓட்டியை எப்பவமே போட்டியாக நினைக்கவில்லை. தவிர பெரிய வருவாய்க் கிடக்கப் போவதில்லை.

அவர்களிற்கு இப்பமுதலாளிமார் கராஜ்காரர்கள் இல்லை, முதலாளிமார் மாறி இருக்கிறார் இப்ப, முதலாளிமார் நகரசபை. சிறற்றர்ந்துகள் இரவும், பகலும் வெவ்வேறு ஓட்டிகளால் ஓடப்புகின்றன எந்தபு. புதிய வாகனத்தை ஆறு வருசமே ஓடலாம். ஊபருக்கும் அதே விதி தான். ஆனால் ஊபர் ஓட்டி ஒருவர் தான். வாகனம் நல்ல நிலையில் இருந்தால், ஒழுங்காய் எண்ணெய்யும், கவனிப்புமாக இருந்தால் ஊபரை... தாராளமாக எவ்வளவு காலமும் ஓடலாம் என்று தான் இருக்க வேண்டும். சிறற்றர்ந்து ஒரு வியாபாரமாக நடப்பெறுகின்றது. ஊபர் அப்படி இல்லை. அது வாகனத்தை வதை திருப்பவர் கார்ப்பில் போலபகிர்கிறவர்.

நகரசபைக்கு வாகனங்கள் அதிகம் விற்றால் அதிக வரியும். கிடக்கின்றது. வான் நோக்கிய கட்டிடங்கள் எழுவதால்... வரியும் கிடக்கின்றன' என்பதால்... கவலைப்படுவதில்லை. எதையுமே வருவாய்க்காக... ஒரு வக்கிரத்தனத்தால் வியாபாரமாகவே பார்க்கிறது.

பிற்காலம், ஊபர் ஓட்டிகளை, சிறற்றர்ந்து ஓட்டிகளை விட கடனாளியாகவே ஆக்கப் போகிறது. அவர்கள் சிறற்றர்ந்து அனுமதியையும் இழக்க விரும்பாது அதற்கும் தவேயில்லாமல்... கணிசமான பணம் கட்டி வதை திருக்கவே போகிறார்கள். ஊபருக்கு வாங்கிற வாகனங்களும் கட்டி, ஆறு வருசத்திற்குப் பிறகு நல்ல நிலையில் இருந்தாலும் அதன் பெறுமதி இயல்பான வாகனத்தை விட அரவிலையில் கட்ட தரேப் போவதில்லை. வியாபாரங்களும் கரிய நகங்களை உடையவை.

ஊபர் ஓட்டி ஒருவர் தான் ஒரு வாகனத்தை ஓடலாம் என்ற நிலை... மாற்ற வேண்டும், ஒருவருக்கு என்பதால் வீதியில் இரண்டு மடங்கு வாகனங்கள், காற்றில் சரேகிற காபன்கள் இரண்டு மடங்கு. வருவாய்களிற்காக காபன்களை கட்டக்கிற ஜென்மங்கள் இவர்கள்.

ஊபர், எதிர்கால வாகனத்தை ஓட்டி இல்லாது ஓட வகைக் கப் போறதாக... மாயம் பசுகின்றது. பனி பெய்யிற காலங்களில் வாகனங்களின் சில்லுகள் கட்டுப்பாட்டை இழந்து விடுகின்றன. என பலவீனம் கொண்டதாகவே விபத்துகள் ஏறிக் கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கின்றன.

பனி இல்லாத நாட்களில் வேண்டாமானால் ஓரளவு வற்றியளிக்கலாம். ஆனால் இங்கே... சாத்தியமே இல்லை. அதிக கவனிப்புடன் தயாரிக் கப்பட்டு பயணிகளின் விமானங்களே தறிக் கட்டுப் விழுகின்றன. கனவுகள் நல்லவை தான். அவை கொஞ்சத்தையே சாத்தியப்படுத்துபவை, முழுமையாகவில்லை.

முந்தி, சிறற்றர்ந்தில் ஓடிய அம்பாசிடர் சிறற்றர்ந்து போல ஒன்று தான் இந்த ஊபரும்!

ஊபருக்குப் பிறகே அம்பாசிடர் சிறற்றர்ந்துக்கு இருவர் ஓடலாம் என்ற அனுமதியே வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறற்றர்ந்துத் தகட்டை விற்க முடியாதாகவே இருக்கும். அம்பாசிடர் சிறற்றர்ந்து, பழமவைதக் கட்சித் தலைவராகவும் பிரதமந் திரியாகவும் இருந்த ஸ்பிபன் கார்பரின் கண்டுகிப்பிப்பு. இப்ப இந்தப் பாடப்புகிறது.

பணம் பாதாளம் வரகைக்கும் பாயும் .

முற்பகுதி நிமிசத்தில் கொண்டு போய் இறக்கி விட்டான் .

விசில் அடிக் கலாம் போல தோன்றியது .

"கூட ரைவிங்" என்று பாராட்டி விட்டு பத்து ரூபா கட்டுதலாகவும் சேர்த்து தந்து விட்டு, "பாதுகாப் பாய் ..... பார்த்து ஓடும்" என்று பகைகளை இழுத்துக் கொண்டு போனான் .

கோப்பிக் கப்பில் இருந்த தாளபைப் பார்த்துச் சிரித்தான் . ஆட்டம் போடும் வது வேடிக் கையாகவும் இருக்கிறது .

விமான நிலையத்திற்கு அண்மித்தப் பகுதியில் பயணக் கட்டளைகள் இப்பவெல்லாம் வருவதில்லை. கணினித்திரையில் முதலாம் ஆளாக இருந்தான் . வேறையார் நிற்கப் போறார்கள் ?

வழியில் இருந்த ரிம் கொற்றன்னில் கோப்பி ஒன்றை வங்கிக் கொண்டு வந்தான் . அப்பவும் முதலாவது ஆள் தான் . எங்கே வரப் போகிறது? விட்டக் குறையாய் இருந்த பத்தகத்தில் ஒரு பக்கத்தை வாசிப்போம் எனத் திறந்தான் . "டங்" எனக் கட்டளை. அதிரூஸ்டம் தலகை மூய் விளையாட்கிறது .

அந்த பயணம் இருபது ரூபாவதைத் தந்தது . அன்றைய நாள் திங்கள் கிழமை .

எப்பி ஓபினாலும் நிற்பததைத் தாண்டாத அன்று தொடர்ந்து ஓடியதில் வள்ளிக் கிழமையில் வாரது போல இருப்பதைத் தொடர்ந்து . தாண்டியும் இருந்தது . டிபீஸ் முற்பகுதி .

. வலை முடித்த பிறகு, தோளில் ஒரு உளைவோ , உளைச்சல் !

எரிபொருள் நிலையத்தில் எரிபொருளை நிரப்பி விட்டு வளைய வர , வழக்கமாக எதிர்ப்புறப் பணை , "சிகரட் இருக்கிறதா" என்று கேட்டான் . "இல்லாட்டி லைற்றர் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான் . ஒரு நாள்மே சில்லரை இருக்கா? எனக் கேட்டதில்லை . அவனுக்கு

அந்த வீட்டுறப் பண்ணில் ஒருவகை அனுதாபம் இருக்கிறது . அரசால்தீர்க்க முடியாத பிரச்சனைகளில் இவர்களும் ஒன்று

இன்ப பிரச்சனையைப் போன்றே இதுவும் நீண்டது .

அவன் உட்பட எல்லாருக்கும் மனமும் .... வரவேண்டும் .

ஏற்கனவே கோப்பிக் கப்பிலிருந்து எடுத்து வந்த அந்த பத்து ரூபா தாளபை எடுத்து .. "நான் புகைப்பதில்லை, நீ வேணுமானால் வாங்கிப் பத்து" என அவள்கையில் போட்டான் . மறுக்கவில்லை, வாங்கிக் கொண்டான் .

.மனம் ஆறுதலாக இருந்தது .

00000000 : 000000000000 000000 !

Written by - கடல்புத்திரன் -

Monday, 13 January 2020 10:34 - Last Updated Monday, 13 January 2020 10:45

இனி இரவு ஓட்டியிடம் ..கொடுத்து விட்டு பரூந்து பிடித்து வீட்டுக்கு ஓட
வணேட்டும். அடுத்தவர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க உதவுற போதே
"மனிதர்கள்ளாகிறார்கள்" என்று யாரோ ஒரு கருத்தை உதிர்த்ததும் ஞாபகம் வருகிறது.

balamuraly@sympatico.ca